

ומסתפקת הגמרא: מהו לצאת ידי חובת ארבע כוסות בשתיית יין של השנה שביעית?

דסלקא דעתך שאסור לעשות כן, כיון שחייב בשתיית ד' כוסות חשיב בשתייתן כ"פורע חובו" בפירות שביעית, ואסור לפרוע חובו בפירות שביעית, משום שאסור לעשות סחורה בפירות שביעית. ופורע חובו כעושה סחורה דמי. (49)

ופושטת הגמרא: תני רב אושעיא: יוצאין ידי חובת ד' כוסות ביין של שנת שביעית.

ומסתפקת הגמרא: מהו לצאת ביין קונדיטין, שמערבין בו בשמים ותבלין?

ופושטת הגמרא: מרתני בר קפרא: קונדיטין דינו כיון — הדא אמרה [זאת אומרת]: יוצאין ביין קונדיטין.

ומסתפקת הגמרא: מהו לצאת ביין שמזוגין בו מים יותר מג' חלקים על חלק אחד יין?

ופושטת הגמרא: מרתני רבי חייא: ארבעה כוסות שאמרו יוצאין בהן בין כשהן חיים ובין כשהן מזוגין, ובלבד שיהא בהן אחר מזיגתם טעם ומראה יין.

הרי, שאין כמות המים קובעת, אלא טעם היין קובע.

אמר רבי ירמיה: מצוה לצאת ידי חובת ארבע כוסות ביין אדום. לפי שיין אדום משובח יותר.

כמו שנאמר במשלי: "אל תרא יין כי יתאדם, כי יתן בכוס עינו, יתהלך במישרים".

ופירוש הפסוק הוא: אל תתן עיניך ביין אשר יתאדם במראיתו והוא נחמד ומשובח, כי מי שיתן בכוס עינו חושב שאפילו כשהוא עושה דברים מעוקמים ואסורים הוא מתהלך במישרים.

ועל כל פנים, מדאמר שאפילו כי יתאדם והוא טוב לא יתן עיניו בו, חזינן שיין אדום הוא משובח.

תאני בברייתא: יין מבושל הרי הוא כיון מתובל. שהוא קונדיטון. וכמו שקונדיטון כשר לארבעת הכוסות אף מבושל כשר.

וכן מצינו שנסתפקו: מהו לצאת ביין מבושל?

ואמר רבי יונה: יוצאין ביין מבושל.

ואמרינן: רבי יונה, שהתיר לצאת ביין מבושל — לטעמיה, שהוצרך לשתות יין מבושל, שהיין החי היה קשה לו.

הרש"ש למסכת פסחים] הקשה למה פירות שביעית לא יחשבו "לכם", הלוא מפורש בקרא "והיתה שבת הארץ לכם". והרי אתרוג בעינין לכם ויוצאין בו בשביעית.

ובאור שמח פרק כט משבת הלכה יד ביאר בעיית הגמרא על פי מה שפסק הרמב"ם שם, דאין מקדשין אלא על יין הראוי לנסך על גבי

49. כן פירש בעל הקהילות יעקב [בגליונות בסוף מסכת שקלים שנדפסו עם ביאור הגר"ח קנייבסקין].

ובקרבן העדה פירש נידון הגמרא אי איכא דין "לכם" שיהא היין משלו בארבע כוסות כמו במצה.

וברש"ש על ירושלמי פסחים [נדפס אחר